Lieta Nr.1A29013719/21

ECLI:LV:RLPT:2019:0612.1A29013719.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2019.gada 12.jūnijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese L.Podoļska, izskatījusi rakstveida procesā /pers. A/, personas kods /personas kods/, (turpmāk – iesniedzējs) sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes (turpmāk – iestāde) 2019.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.656,

Aprakstošā daļa

konstatēja, ka 2019.gada 15.martā /pers. A/ sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmumu Nr.GA13191663 par to, ka 2019.gada 25.februārī plkst.10.59 Baldones novadā, apdzīvotā vietā Baldone, autoceļa Mežvidi-Baldone (P91) (Rīgas iela) 2,0 km, transportlīdzeklim AUDI A6, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ceļa posmā, kur atļautais transportlīdzekļa ātrums, kas noteikts 2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumos Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" ir 50 km/h, fiksētais braukšanas ātrums bija 69 km/h. Faktiskais braukšanas ātrums (ņemot vērā iekārtas kļūdu) bija 66 km/h. Pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 101.punkts, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{8}panta ceturtajā daļā. Uzlikts naudas sods 40 *euro* apmērā.

Minēto lēmumu iesniedzējs pārsūdzēja un ar iestādes 2019.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.656 atstāts negrozīts 2019.gada 15.marta administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.GA13191663.

2019.gada 10.maijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta iesniedzēja sūdzība par iestādes 2019.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.656.

Sūdzībā iesniedzējs norāda, ka iestādes lēmumam nepiekrīt un apstrīd to šādu apsvērumu dēļ.

Pie apstākļiem, kad iestādes amatpersonas fiksējušas iespējamo pārkāpumu 2019.gada 25.februārī, bet protokols sastādīts 2019.gada 15.martā, iesniedzēja ieskatā nav tiesiski pamatotu iemeslu, kas iestādei ļautu neievērot Latvijas APK 238.^{1}pantā noteikto termiņu administratīvās lietvedības ierosināšanai. Iesniedzējs norāda, ka fotoradaru fotofiskācijas sistēma strādā nepārtrauktas darbības režīmā, ko apliecina protokolā norādītais un precīzi fiksētais pārkāpuma izdarīšanas laiks. Tas nozīmē, kas sistēmas lietotājiem šī informācija ir pieejama (ar to saprotot iespēju to iegūt un izmantot) nepārtraukti. Tādejādi pamatojums, ka ziņas par pārkāpumiem no sistēmas saņemtas gandrīz pēc 20 dienām pēc iespējamā pārkāpuma izdarīšanas un tā fiksēšanas brīža, bet administratīvā lietvedība uzsākta tikai 2019.gada 15.martā ar protokola sastādīšanas dienu, ir tiesiski apšaubāma un nav ticama, kas visdrīzāk liecina par iestādes nespēju regulāri pārbaudīt sistēmā fiksēto informāciju par iespējamajiem pārkāpumiem, kas vienlaikus nevar būt par attaisnojumu Latvijas APK 238.^{1}pantā noteiktā termiņa administratīvo pārkāpumu lietvedības uzsākšanai neievērošanai, pamatojot to ar iekšējos noteikumos atrunātu minētās informācijas iegūšanas kārtību, kurā konkrēti termiņi informācijas apkopošanai nav noteikti. Iepriekš minēto apliecina Tieslietu ministrijas skaidrojums par Latvijas APK 238.^{1}panta piemērošanu, kurā norādīts, ka "administratīvā pārkāpuma protokols kā lēmums par lietvedības uzsākšanu jāpieņem triju darba dienu laikā no ziņu saņemšanas par iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu".

Protokola attēlā (fotouzņēmumā) redzams, ka blakus iesniedzēja transportlīdzeklim, blakus joslā, pretējā virzienā, tieši fotoradara objektīvā, redzams vēl viens braucošs transportlīdzeklis, kas iespējams arī pārvietojās ar ātrumu, kas fiksēts fotoradarā, un protokola fotouzņēmumā nav atainojuma par fiksējošo transportlīdzekļu kustības fiksāciju (pretimnākošais un/vai aizejošais) ātrums, kas izslēgtu šaubas par katra konkrētā transportlīdzekļa kustības ātruma atbilstību (arī lēmumā tāds nav norādīts). Līdz ar ko dotajā gadījumā iesniedzējam rodas pamatotas šaubas vai fotoradara fiksētais ātrums nav pretim braucošā transportlīdzekļa ātrums. Iesniedzējs norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 243.panta otro daļu pierādījumi būtu jānodrošina un jāpiestāda iestādei, kas lietā neeksistē.

Iesniedzēja ieskatā katrs gadījums jāizskata objektīvi, kas izslēgtu vai dotā iekārta iepriekš minētajā laikā un vietā varēja būt izmantojama, jo kā jau masu medijos minēts, tā fiksē neprecīzus mērījumus. Būtu vērā ņemama judikatūrā nostiprinātā atziņa, ka vispārējo tiesību normu piemēro tiktāl cik tā neierobežo speciālo tiesību normu, līdz ar ko dotajā gadījumā vispārējā tiesību norma (Latvijas APK 248.panta pirmā daļa) nekādi neierobežo speciālo tiesību normu (CSL 43.^{6}pants).

Protokolā norādīts, ka ātruma pārkāpums fiksēts ar fotoradaru GATSO, t.i., veco, bet lēmumā jau norādīts GATSO RT4, t.i., jaunais, kas ir tiešā pretrunā protokolā un lēmumā norādītajam. Līdz ar ko iesniedzējam ir pamatotas šaubas informācijas sagrozīšanā un nepatiesa lēmuma izvirzīšanā, jo kā arī izklāstīts masu medijos, vecajiem radariem piemīt kļūdains mērījums, kas visdrīzāk fiksēts arī dotajā gadījumā, un šāda iestādes rīcība ir apšaubāma.

Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.

Papildus minētajam, iesniedzējam nav pieņemama lēmumā paustā atziņa, ka lietderības apsvērumu dēļ padziļināta izvērtēšana un informācijas iekļaušana lēmumā nav mērķtiecīga, aizbildinoties ar soda mīkstināšanu par konkrētajā sankcijā noteikto minimālo naudas sodu, pretēji Latvijas APK 1.pantā noteiktajiem administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevumiem, kas liek secināt, ka iestādes pamatmērķis ir bez objektīvas izmeklēšanas sodīt, tostarp uz šaubīgiem pierādījumiem.

Ievērojot norādīto, iesniedzējs lūdz tiesu atcelt lēmumu, un izbeigt lietu.

Ar 2019.gada 14.maija Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas lēmumu pieņemta iesniedzēja sūdzība. Līdz tiesas noteiktajam termiņam – 2019.gada 6.jūnijam no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei, nav saņemti lūgumi, paskaidrojumi.

Motīvu daļa

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas APK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta devīto daļu tiesa izskatot administratīvā pārkāpuma lietu izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Iepazīstoties ar iesniedzēja sūdzību, tiesa atzīst, ka lietā ir strīds par to vai iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, iestādes 2019.gada 18.aprīļa lēmuma Nr.656 pamatojumu, tiesa atzīst, ka iestāde savā lēmumā ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesa iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto, papildus norādot savus apsvērumus.

Latvijas APK 8.panta pirmā daļa nosaka, ka persona, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laika un vietā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Atbilstoši Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 101.punktam (redakcijā 31.08.2018.-... Spēkā esošā) apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{8}panta ceturto daļu par šā panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā. Savukārt šī panta trešā daļa nosaka, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, —izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit *euro* apmērā.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta otrajā daļā noteikts, ka administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis ir noņemts no uzskaites, — transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam).

Kā to paredz Latvijas APK 243.panta pirmā daļa, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Latvijas APK 243.panta piektā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Turklāt atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Ņemot vērā norādītās likuma normas, tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokolā un citos lietā esošajos dokumentos ir fiksētas Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem. Tiesa atzīst, ka iestāde pamatoti izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus pamatojoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem, to kopumā, pēc likums un tiesiskās apziņas.

Latvijas Republikas Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots – transportlīdzeklis neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus, un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta ceturto daļu katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības (*Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2011.gasda 11.janvāra spriedums lietā Nr.2010-40-03 9.2.punkts*).

Viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu (*Latvijas Republikas Satversmes tiesas 1999.gada 9.jūlija spriedums lietā Nr.04-03(99)*).

Tiesa norāda, ka iesniedzējam bija pienākums ievērot ceļa zīmēs noteiktās ātruma ierobežojuma prasības. It īpaši ņemot vērā, ka iesniedzējs atradās apdzīvotā vietā un neatkarīgi no diennakts laika, nedēļas dienas un ceļa pārredzamības apstākļiem, bija jāievēro īpaša rūpība, atrodoties paaugstinātas bīstamības objektā – transportlīdzeklī.

Tiesa norāda, ka vērtējot lietas materiālos esošo pārkāpuma attēla datu joslā norādīto informāciju un Stacionārās ātruma mērīšanas sistēmas GATSO mērījumu vietas pasi kopsakarā ar pirmreizējās verificēšanas sertifikātu un citiem lietas materiāliem, nerodas šaubas, ka pārkāpums ar autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīci GATSO, tips GATSO RT4 Nr.18-13-012-520 fiksēts tieši iesniedzēja vadītajam transportlīdzeklim, nevis pretim braucošajam transportlīdzeklim. Turklāt lietā nav iesniegti tādi pierādījumi, kas būtu par pamatu apšaubīt fiksētā braukšanas ātruma atbilstību faktiskajam.

Tāpat tiesa norāda, ka iestāde savā lēmumā ir rūpīgi un vispusīgi izvērtējusi iesniedzēja šaubas par ātruma kontroles mērierīces atbilstību un nosaukumu. Turklāt iestāde savā lēmumā ir izskaidrojusi konkrētās autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīces darbības principu, pamatojot konstatētā administratīvā pārkāpuma attiecināmību tieši uz iesniedzējam piederošo transportlīdzekli.

Bez tā iestādes lēmumā ir norādīts uz iesniedzēja tiesībām iepazīties ar visiem lietas materiāliem, tajā skaitā pārliecināties ar ātruma kontroles mērierīci saistītajiem dokumentiem, kas ir lietas materiālos. Taču iesniedzējs šādu iespēju nav izmantojis.

Tiesa nesaskata iestādes rīcībā ne informācijas sagrozīšanu, ne nepatiesa lēmuma pieņemšanu. Kā arī tiesa iestādes rīcībā nesaskata nevienu no Latvijas APK 37.pantā noteikto procesuālo termiņu pārkāpumiem, kas būtu par pamatu pieņemtā lēmuma atcelšanai.

Saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr.SKA-219/2007 11.apakšpunkts*).

Novērtējot lietā iegūtos pierādījumus tiesa tāpat kā iestāde atzīst, ka transportlīdzeklis AUDI A6, valsts reģistrācijas numurs valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ceļa posmā, kur atļautais transportlīdzekļa ātrums, ir 50 km/h, tika vadīts ar braukšanas ātrumu 69 km/h. Faktiskais braukšanas ātrums (ņemot vērā iekārtas kļūdu) bija 66 km/h, izdarot CSN 101.punkta pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 149.[8]panta ceturtajā daļā.

Vienlaicīgi tiesa iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā augstākā iestādē būtu izdarījusi procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu 2019.gada 18.aprīļa lēmuma Nr.656 atcelšanai.

Iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi iesniedzējam uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam, ko tiesa atzīst par atbilstošu administratīvā soda mērķim.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12]panta otrajai daļai rajona (pilsētas) tiesa izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka iesniedzēja sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti, līdz ar to sūdzība ir noraidāma. Savukārt iestādes lēmums ir likumīgs un pamatots, tāpēc atstājams spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 8.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/ sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2019.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.656.

Atstāt negrozītu Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2019.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.656.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Podoļska